

## דף נה:

### אה"ע סימן לו פעיף א

עין משפט ב.

א. האב מקדש את בתו קטנה ונערה שלא לדעתה<sup>ג</sup>, וזכאי במציאתה<sup>ד</sup> ובמעשי ידיה, ובכתובתה אם נתאלמנה או נתגרשה מן האירוסין. ומיום הראשון ללידתה רשאי לקדשה בכסף או בשטר<sup>ה</sup>, אבל בכיאה רק מג' שנים ויום אחד ומדעת אביה<sup>ו</sup>.

ב. אפי' הייתה חרשת או שוטה, אביה זכאי לקבל קידושיה, ומקודשת גמורה.

### אה"ע סימן קפז פעיף ד

עין משפט ג.

ד. קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ומעלה ביאתה ביאה לכל דבר. ואם בא עליה יבם קנאה. אבל אינה חולצת עד שתהיה בת י"ב שנים ויום אחד<sup>ז</sup>, ובדקה אח"כ ומצאוה שהביאה ב' שערות.

ג. רמב"ם פ"ט ממשנה קידושין דף מ"א.

ד. אם נתנו לה מתנה אם זכה אביה בזה מסתפק הב"ש, ועיין בקצות החושן בסי' קע"ו ס"ק י"ב.

ה. והרמב"ם סובר אפי' משהוכר עוברת מקודשת כ"כ הב"ש.

וי"א דאין קידושין תופסין בנפל והיינו שלא כלו לו חדשיו, ובספק אם כלו לו חדשיו וקיבל אביה קידושין על ספק נפל והמקדש אח"כ קידש אחותה של נפל זה, צריכה גט. מ"מ אם אח"כ חי ספק נפל זה ל' יום איגלאי מילתא למפרע שולד בן קיימא הוא והווי קידושין גמורים, ואין קידושיו, אח"כ תופסין באחותה דערוה היא, והמדובר בלא חי, כ"כ בח"מ ס"ק ב' מירושלמי. ודעת הב"י והשו"ע דאף בנפל שלא כלו לו חודשיו תופסים קידושין, ועכ"פ דעת הרמב"ם ברורה דמשהוכר עוברת הווי קידושין.

ו. נדה מ"ד ע"ב.

ז. ממשנה נדה מ"ד ע"ב וכמסקנת הגמ' ביבמות דף ק"ה ע"ב, וכתב ה"ה אפי' בדיעבד אם חלצה לפני י"ב שנים ויום אחד חליצתה לאו כלום. ה"ה בפ"ב.

עין משפט זז.

אה"ע סימן קסז סעיף א

א. קטן מבין ט' שנים ויום אחד ביאתו קונה ביבמתו כמאמר בגדול ח. ובאשה דעלמא אינה קונה כלל, לפיכך נשא הקטן אשה ומת פטורה מהחליצה ומהיבום.

ח. מ"מ זוכה בנכסי אחיו מרש"י ועיין בב"ש.